

Решение на Съда (първи състав) от 18 декември 2007 г. — Cementbouw Handel & Industrie BV/Комисия на Европейските общности

(Дело C-202/06 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Регламент (ЕИО) № 4064/89 — Компетентност на Колисията — Уведомление за концентрация с общностно измерение — Предложение от страните за поемане на задължения — Последници по отношение на компетентността на Колисията — Разрешение, обусловено от изпълнението на определени задължения — Принцип на пропорционалност)

(2008/C 51/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cementbouw Handel & Industrie BV (представители: W. Knibbeler, O. W. Brouwer и P.J. Kreijger, advocaten)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: E. Gippini Fournier, A. Nijenhuis и A. Whelan)

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (четвърти състав) от 23 февруари 2006 г. по дело Cementbouw Handel & Industrie/Комисия (T-282/02), с което Първоинстанционният съд отхвърля искане за отмяна на Решение C(2002)2315 окончателен на Комисията от 26 юни 2002 г. относно процедура по прилагане на Регламент (ЕИО) № 4064/89 — Haniel/Cementbouw/JV [CVK], за обявяване за съвместима с общия пазар и с действието на Споразумението за ЕИП на концентрация, насочена към придобиването на съвместен контрол върху кооперация CVK от Franz Haniel & Cie GmbH и Cementbouw Handel & Industrie BV, при условие, че бъдат изпълнени определени задължения, за да се поправи създаденото господстващо положение на нидерландския пазар на строителни материали за носещи стени — Погрешно тълкуване на член 1, член 2 и член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 г. относно контрола върху концентрацията между предприятия (ОВ L 395, стр. 1) и на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1310/97 на Съвета от 30 юни 1997 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 4064/89 (ОВ L 180, стр. 1) — Нарушение на принципа на пропорционалност

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Cementbouw Handel & Industrie BV да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 29.7.2006 г.

Решение на Съда (първи състав) от 18 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo) — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia/Administración General des Estado

(Дело C-220/06) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки — Либерализиране на пощенските услуги — Директиви 92/50/ЕИО и 97/67/ЕО — Членове 43 ЕО, 49 ЕО и 86 ЕО — Национална правна уредба, която позволява на публичните административни органи, извън правилата за възлагане на обществени поръчки, да сключат с публичноправно дружество, а именно доставчика на универсална пощенска услуга в съответната държава-членка, споразумения относно предоставянето както на резервирани, така и на нерезервирани пощенски услуги)

(2008/C 51/25)

Език на производството: испански

Препращаща юрисдикция

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Страни в главното производство

Ищец: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Ответник: Administración General des Estado

Предмет

Преюдициално запитване — Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo — Тълкуване на Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, 1998 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12), изменена с Директива 2002/39/ЕО (ОВ L 176, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 178) — Споразумение сключено, извън правилата за възлагане на обществени поръчки, между държавен административен орган и публично капиталово дружество, относно по-специално предоставянето на пощенски услуги, включително на нерезервирани пощенски услуги, на доставчиците на универсална услуга

Диспозитив

1. Общностното право трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава-членка, която позволява на публичните административни органи да възлагат, извън правилата за възлагане на обществени поръчки, предоставянето на резервирани пощенски услуги в съответствие с

Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, на публично акционерно дружество, чийто капитал се притежава изцяло от публичноправните органи и което в тази държава е доставчик на универсалната пощенска услуга.

2. Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги, изменена с Директива 2001/78/ЕО на Комисията от 13 септември 2001 година, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава-членка, която позволява на публичните административни органи да възлагат, извън правилата за възлагане на обществени поръчки, предоставянето на нерезервирани пощенски услуги по смисъла на Директива 97/67 на публично акционерно дружество, чийто капитал се притежава изцяло от публичноправните органи и което в тази държава е доставчик на универсалната пощенска услуга, доколкото споразуменията, към които тази правна уредба се прилага,

— достигат съответния праг, предвиден в член 7, параграф 1 от Директива 92/50, изменена с Директива 2001/78, и

— представляват договори по смисъла на член 1, буква а) от Директива 92/50, изменена с Директива 2001/78, които са сключени в писмена форма и са възлездни,

което препращащата юрисдикция следва да провери.

3. Членове 43 ЕО, 49 ЕО и 86 ЕО, както и принципите на равно третиране, на забрана на дискриминацията, основана на гражданство, и на прозрачност, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава-членка, която позволява на публичните административни органи да възлагат, извън правилата за възлагане на обществени поръчки, предоставянето на нерезервирани пощенски услуги по смисъла на Директива 97/67 на публично акционерно дружество, чийто капитал се притежава изцяло от публичноправните органи и което в тази държава е доставчик на универсалната пощенска услуга, доколкото споразуменията, към които тази правна уредба се прилага,

— не достигат съответния праг, предвиден в член 7, параграф 1 от Директива 92/50, изменена с Директива 2001/78, и

— не представляват в действителност едностранен административен акт, който предвижда задължения единствено в тежест на доставчика на универсалната пощенска услуга и се отклонява чувствително от обичайните условия на търговските предложения на последния,

което препращащата юрисдикция следва да провери.

Решение на Съда (трети състав) от 13 декември 2007 г. (преюдициално запитване от Conseil d'Etat — Белгия) — United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL/Белгия

(Дело C-250/06) ⁽¹⁾

(Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Национално законодателство, което предвижда задължение за кабелните оператори да излъчват програмите, предавани от някои частни радио-телевизионни оператори („must carry“) — Ограничение — Императивно съображение от обществен интерес — Запазване на плурализма в двуезичен регион)

(2008/C 51/26)

Език на производството: френски

Препращаща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Иици: United Pan-Europe Communications Belgium SA, Coditel Brabant SPRL, Société Intercommunale pour la Diffusion de la Télévision (Brutele), Wolu TV ASBL

Ответник: Белгия

В присъствието на: BeTV SA, Tvi SA, Télé Bruxelles ASBL, Belgian Business Television SA, Media ad Infinitum SA, TV5-Monde

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État (Белгия) — Тълкуване на член 49 и член 86 от Договора за ЕО — Понятие „специално право“ — Задължение за дружествата за кабелно разпространение на телевизионни програми да излъчват програмите, предавани от определени радио-телевизионни оператори, по-голямата част от които са установени на националната територия

Диспозитив

Член 49 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава-членка като разглежданата в главното производство, която налага на кабелните оператори, осъществяващи дейност на съответната територия на тази държава, да излъчват по силата на задължение, наречено „must carry“, телевизионните програми, предавани от частните радио-телевизионни оператори от ресора на органите на посочената държава, които са определени от последните, когато тази правна уредба:

— преследва цел от обществен интерес, каквато е запазването, посредством културната политика на същата държава-членка, на плурализма при предлагането на телевизионни програми на тази територия и

⁽¹⁾ ОВ С 178, 29.7.2006 г.